

РЕШЕНИЕ

№ 7175

гр. София, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 09.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4014** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК и чл. 197, ал.2 от ДОПК и е образувано по жалбата на Еднолично адвокатско дружество „Г. Г.“ със седалище в [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Г. Г. против Решение № ПИ-137/18.04.2023г. на заместник директора на ТД на НАП – София, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С230022-022-0019870/22.03.2023г. и Разпореждане за присъединяване № С230022-105-0107928/22.03.2023г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП София.

В жалбата се твърди, че постановеното решение е неправлно, тъй като не са били налице основания за присъединяване на сумите, посочени в спорното разпореждане, както и не е налице основание за налагане на заповед, тъй като вземането не съществува. Посочва се, че съответните суми са платени към бюджета много преди постановяване на атакуваните актове, в доказателство на което жабоподателят е представил платежни документи.

В съдебно заседание жабоподателят, редовно уведомен, не се представлява. В писмено депозирана молба моли Решение № ПИ-137/18.04. 2023г. да бъде отменено, а ответната страна да бъде осъдена да заплати сторените разноски.

Представителят на ответника моли жалбата да се остави без уважение и потвърди решението на директора на ТД на НАП, тъй като задълженията не са платени.

Административен съд София-град, 10 състав, като извърши проверка на оспорваните административни актове, взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Постановеното при обжалването по административен ред Решение е връчено по електронен път на 19.04.2023г., видно от приложеното удостоверение за връчване, л.10 от делото. Жалбата до съда е подадена по електронен път на 26.04.2023г., с оглед на което е допустима за разглеждане, като подадена срещу подлежащ на съдебен контрол акт, от лице, което има правен интерес от оспорването, до компетентния съд по седалището на дружеството, при спазване на принципа за оспорване на разпореждане за присъединяване и ПНОМ по административен ред и в определения от чл.268, ал.1 и чл.197 ал.2 от ДОПК преклузивен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От доказателствата по делото, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу Еднолично адвокатско дружество „Г. Г.“ е образувано изпълнително дело ИД №[ЕИК]/11.06.2019г. по описа на ТД НАП София във връзка с просрочени публични задължения, които към 07.04.2023г. са били 34 945.46 лв., в т.ч. главница 27 937.68 лв и лихви 7007.78, произтичащи от СД по ЗДДС, декларации по ЗКПО и декларация обр. 6 за периода 01.03.2019г. до 31.12.2022г.

По изпълнителното дело за издадени три боя разпореждания за присъединяване, сред които и оспорваното Разпореждане за присъединяване № С230022-105-0107928/22.02.23г.

По изпълнителното дело са извършени две плащания, съответно, на 16.09.2019г.- 1947.80 лв и на 19.09.2019г.-1947.80 лева.

На 22.03.2023г. от главен публичен изпълнител при ТД на НАП София Б. В. е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С230022-022-0019870/22.03.2023г., като е наложен заповор върху наличните банкови сметки на дружеството в Уникредит Булманк АД. Изложените в постановлението мотиви са, че ще се затрудни събирането на установеното и изискуемо публично задължение по изпълнителното дело, което е в размер на 34 803.68 лева, от които 27 937.68 лева главница и лихва 6 866.00 лв. лихви.

Разпореждането за присъединяване № С230022-105-0107928/22.02.23г. и постановлението за налагане на обезпечителни мерки № С230022-022-0019870/22.03.2023г. на публичния изпълнител при ТД на НАП София са връчени на дружеството на 05.04.2023г. и обжалвани в срок пред директора на ТД на НАП София.

С решение Решение № ПИ-137/18.04.2023г. на заместник директора на ТД на НАП София е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С230022-022-0019870/22.03.2023г. и Разпореждане за присъединяване № С230022-105-0107928/22.03.2023г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП София. Настоящото произнасяне е във връзка с жалба на дружеството срещу решението в тази му част.

Жалбата на дружеството в частта на направеното възражение за изтекла погасителна давност е оставена без разглеждане и преписката в тази ѝ част е върната на публичния изпълнител за предприемане на действия по компетентност във връзка с направеното възражение.

С Разпореждане № С230022-137-0005014/16.06.2023г. на публичния изпълнител при

ТД на НАП София и на основание чл.226, ал.1 от ДОПК същият е отказал да прекрати поради изтекла погасителна давност събирането на публични вземания, съответно, главница в размер на 27 973.68 лева и лихви в размер на 7 628.11 лв.

Съгласно чл.266, ал.1, изр.първо ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Съобразно чл.267, ал.1 и ал.2 ДОПК решаващият орган разглежда жалбата въз основа на данните по преписката и представените от страните доказателства и се произнася в 14 дневен срок.

Обезпечителните мерки се налагат по реда на чл.195 от кодекса, с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл.197 от ДОПК. Разпоредбата на чл.197, ал.1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната дирекция на НАП по местонахождение на публичния изпълнител, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121 от ДОПК – в 7-дневен срок от получаването на жалбата. Съгласно чл.197 ал. 2 от ДОПК, решението на органа по ал.1 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал. В нормата на чл.197 ал.3 от ДОПК са определени и условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка.

При систематичното тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава извод, че предмет на съдебен контрол в настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, разпореждането за присъединяване и потвърждаващото ги решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на тези три административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност, а именно: наличието на компетентност, изискването за писмена форма, спазване на процесуалните правила при издаването им, съответствието им с приложимите материалноправни разпоредби и съобразяване с целта на закона.

Оспореното Решение № ПИ-137/18.04.2023г е издадено от материално и териториално компетентния административен орган по см. на чл.197, ал.1 и чл.267, ал.1 във вр. с чл.266, ал.1 от ДОПК, видно от представената по делото Заповед №ЗЦУ-ОПР-49/15.11.2022г. на ИД на НАП, съобразно която А. Г. – заместник директор на ТД на НАП София е оправомощена да изпълнява правомощията на директор на ТД на НАП София при отсъствие на териториалния директор.

Решението е постановено в предвидената от закона форма, като в същото са изложени мотиви относно издаденото разпореждане за присъединяване по изпълнително дело, както и издаденото ПНОМ, преценката на публичния изпълнител относно наличие на годно изпълнително основание по смисъла на чл.209 от ДОПК, каквото в случая е налице относно декларациите за задължения по ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ и осигурителни задължения, преценката за затруднено събиране на задълженията на лицето, като нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично задължение възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния вискател.

Прието е, че публичният изпълнител правилно е прибягнал до процесната

обезпечителна мярка, възприемайки затрудненото събиране на публичното вземане, след като същото не е платено и липсват предприети действия от страна на длъжника за погасяване на задълженията.

Отхвърлено е възражението за извършени плащания по приложените към жалбата три броя платежни нареждания с твърдения, че с тях са погасени точно тези задължения, които жалбоподателят е посочил в преводните нареждания, като аргументите на адм. орган в случая са обосновани със Заповед на министъра на финансите № ЗМФ-126/13.0.2015г. и чл.169 ДОПК.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С230022-022-0019870/22.03.2023г. и Разпореждане за присъединяване № С230022-105-0107928/22.03.2023г., са издаден от компетентен орган, в писмена форма, като съдържа реквизитите, предвидени в съответните норми на ДОПК. И двата административни акта са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от ответника са представени писмени доказателства, приобщени към делото- писмо на Информационно обслужване изх.№ 04-15-84-1/14.07.23г. и представено визуализирано квалифицирано удостоверение за КЕП, издадено на Б. Т. В. /сер.№ във шестнадесетичен вид 42E3F96ССА4987А). И постановлението, и разпореждането са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, вр. чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 и представляват текстов запис, съхраняван в електронна форма. На основание чл. 184, ал. 1 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК ответникът по жалбата е представил същите по делото в заверен препис на хартиен носител. Посочените електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис от соченият като техен издател публичен изпълнител Разпоредбата на чл. 13 от ЗЕДЕУУ съдържа дефинициите за понятието електронен подпис и различните му форми /електронен подпис, усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис/, като същият препраща към разпоредбите на Регламент /ЕС/ № 910/2014. Квалифицираният електронен подпис има значение на саморъчен подпис. Според чл. 25, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 910/2014, правната сила на квалифицирания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис.

Обжалваните актове са постановени и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл.169, ал.4 от ДОПК за публичните задължения, установявани от Националната агенция за приходите, до започване на принудителното им събиране, длъжникът заявява по ред и начин, определени със заповед на министъра на финансите, вида на задълженията, които иска да погаси:

1. задължения за данъци и други задължения за централния бюджет;
2. задължения за здравноосигурителни вноски за бюджета на Националната здравноосигурителна каса;
3. задължения за задължителни осигурителни вноски за социалноосигурителните фондове, администрирани от Националния осигурителен институт;
4. задължения за вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване.

В случаите по ал. 4 с постъпила сума се погасява задължението от съответния вид, срокът за внасяне на което изтича най-рано към датата на плащането, освен ако в закон не е предвидено друго. Ако срокът за внасяне на две или повече публични задължения от един и същ вид изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно.

Със Заповед № ЗМФ- 126 от 13.02.2015г. на министъра на финансите и на основание чл.169, ал.4 ДОПК същият е определил банковите сметки за внасяне на всеки вид публично задължение (до започване на принудителното им събиране); разпоредено е сумите да се внасят от данъчнозадълженото лице по предвиденият за съответния вид задължение банкова сметка, както и че правото на длъжника да заяви по чл.169, ал.4 ДОПК кой вид публично задължение иска да погаси се упражнява чрез извършването на безкасово плащане по реда на чл.178, ал.5 ДОПК по предвидената за съответния вид задължение банкова сметка.

Съгласно чл.169, ал.5 ДОПК в случаите по ал. 4 с постъпилата сума се погасява задължението от съответния вид, срокът за внасяне на което изтича най-рано към датата на плащането, освен ако в закон не е предвидено друго.

Поради изложените нормативни основания не може да се сподели възражението на жалбоподателя, че с приложените три броя платежни нареждания /ПН от 08.07.2022г. за сумата от 126.67 лв., ПН от 05.12.2022г. за сумата от 1227.23 лв и ПН от 02.02.23г. за сумата от 27441.00 лв, и трите с основание ДДС и по IBAN с идентификатор за вид сметка 81- данъци и др. задължения за централния бюджет/ следва да се уважи искането му за заплащане именно на тези задължения като поредност, които той е посочил в основанието за плащане. С оглед разпоредбата на чл.169, ал.5 ДОПК са погасени задълженията, чиито срок за внасяне изтича най-рано към датата на плащане.

При издаване на оспорваните разпореждане за присъединяване и постановление за налагане на обезпечителни мерки е спазена и целта на закона. Публичният изпълнител при образуване на изпълнително производство следва да следи за наличието на годно изпълнително основание по смисъла на чл.209 ДОПК, каквото в случая е налице с оглед подадените от жалбоподателя декларации по ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ и осигурителни задължения, които са подадени в съответния срок, но по тях липсват извършени плащания. Пристъпил е към обезпечаване на ликвидно и изискуемо публично вземане, като обезпечителните мерки са наложени, тъй като задълженията не са погасени в сроковете за доброволно изпълнение. Наложено обезпечение цели гарантиране на държавата като кредитор с публични вземания.

Ето защо обжалваното решение и потвърдените с него разпореждане за присъединяване и постановление за налагане на обезпечителни мерки са издадени при правилно прилагане на закона и не страдат от твърдените от оспорващото дружество пороци. Жалбата против тях следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото на основание чл. 161, ал. 1, изр. 2 и изр. 3 във вр. с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на Териториална дирекция на НАП София следва да се заплатят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1000лв.

Воден от горните мотиви, Административният съд София град, 10 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Еднолично адвокатско дружество „Г. Г.“ със седалище в [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Г. Г. против Решение № ПИ-137/18.04.2023г. на заместник директора на ТД на НАП София, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на

обезпечителни мерки № С230022-022-0019870/22.03.2023г. и Разпореждане за присъединяване № С230022-105-0107928/22.03.2023г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП София.

ОСЪЖДА Еднолично адвокатско дружество „Г. Г.“ със седалище в [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на НАП София разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 1000 /хиляда лева/.

Решението не подлежи на обжалване.

Преписи от решението да се изпратят на страните.